

VrouwencentrumOase sluit. foto van deelnemsters uit verschillende landen in klaslokaal van Marije Andriessen (midden, staand).

'Vrouwen raken weer geïsoleerd'

ARNHEM

BERRIE VAN HELDEN

Waarom de mensen haar uitlachten, begreep de Bulgaarse echt niet. Zij had zojuist in gebroken Nederlands verteld dat ze in een 'hoerhuis' woonde. "De reactie van de mensen maakte haar onzeker. Ze schaamde zich en lachte maar mee. De vrouw wilde uiteraard huurhuis zeggen, maar had moeite met de u-klank. Toen wij haar uitlegde wat het woord 'hoer' betekent, begreep ze waarom er werd gelachen. Voor haar een reden extra goed op haar uitspraak te gaan letten", zegt Marije Andriessen, vrijwillig taaldocent bij vrouwencentrum Oase in Arnhem.

Omdat welzijnsorganisatie Rijnstad gedwongen door bezuinigingen per 1 januari stopt met de financiering van Oase komen volgens Andriessen zeker 60 vrouwen van verschillende nationaliteiten in de kou te staan. "Ik ben bang dat ze weer geïsoleerd raken", zegt Andriessen.

De vrouwen komen uit landen als Angola, Rusland, Polen, Bulgarije en Indonesië. "Ze krijgen geen taalles meer, maar raken ook het contact met andere deelnemsters van buitenlandse afkomst kwijt. Met elkaar wisselden ze ervaringen uit. En ze durfden binnen het vrouwencentrum over persoonlijke dingen en typische vrouwen onderwerpen als menstruatie, zwangerschap en de overgang te praten", zegt Andriessen.

Eén tot twee keer per week komen de vrouwen naar wijkcentrum de Nieuwe Hommel. Vrijwilligers werken op verschillende niveaus aan het verbeteren van de taalvaardigheid van hun klanten. Voorheen kregen vrouwen ook kook- en toneelles, yoga en workshops. Ook worden er geen gezamenlijke uitjes meer gemaakt. Andriessen: "De afgelopen jaren zijn we steeds verder uitgekleeft. Minder activiteiten. En we wonen nu in bij een buurthuis. Vroeger hadden we ons eigen onderkomen. Maar de taalpoot is desondanks steeds groter geworden. De behoefte daaraan neemt nog steeds toe."

Ze begrijpt dat wel. "Taal is immers de brug om deel te kunnen nemen aan de maatschappij."

Dat beaamt de Angolese Laureana Bartolomeu. "Je krijgt meer zelfvertrouwen als je zelf boodschappen kunt doen en als mensen begrijpen wat je zegt."

Zij kan het niet geloven dat ze niet meer bij het vrouwencentrum terecht kan. "Ik ben bang dat ik dan stappen achteruit ga zetten. De Oase is mijn tweede huis. Ik kom er al acht jaar. Ik voel me vrij om te zeggen en te vragen wat ik wil. Als je de taal niet spreekt, voel je je verloren. Nu kan ik me goed verstaanbaar maken. Dat maakt me sterker. De Oase is cruciaal in mijn leven."

Ook voor de Indonesische Sophia Sinambela was het vrouwencentrum een uitkomst. "Ik heb hartklachten. De mensen van de Oase houden daar rekening mee. In mijn eigen tempo leer ik de taal. De taalkennis is heel belangrijk omdat Nederlands voor mijn zoon de eerste taal is. Ik wil met hem in deze taal kunnen praten."

Andriessen begrijpt niet waarom Rijnstad het project stopt. "Het draait vrijwel geheel op vrijwilligers. We drukken nauwelijks op de begroting."

Volgens Rijnstad is een efficiencykorting die de gemeente haar oplegt aanleiding voor het besluit. 'We zijn overal met de stofkam doorheen gegaan. Dit project kan gewoonweg niet meer', aldus Rijnstad.

Bron: De Gelderlander 16-11-2016